

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: ~

Cím: *Megakapta a Központi Tejcsarnok Részvénytársaság*

Forrás: *Szep Szava*

Bp.

(Hely)

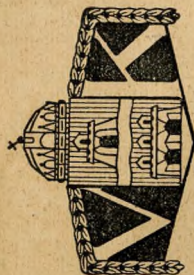
1916. VIII. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX cs. 23. sz.

Osztályozás

334

Hely

Idő

Személy

Helyszám

"1916"

Székesfővárosi házi nyomda 1918

— Megalakult a Központi Tejcsarnok Részvénytársaság. Megirtuk szombati lapunkban, hogy a Központi Tejcsarnok a főváros és a kormány részvételével részvénytársasággá alakul át. A megalakulás szombaton megtörtént. A megalakulásról a lapoknak küldött kommuniké szerint az új vállalat 2 millió koronával alakult meg. Ebből az összegből 1.500.000 koronát a főváros és a földművelésügyi kormány jegyezték. Ez tehát azt jelenti, hogy az új vállalat a főváros és a kormány rendelkezése alá került. A részvénytársaság, amelynek vezérigazgatója a Központi Tejcsarnok leltárából való Gerlei Lajos lesz, szeptember elsején kezdi meg a működését, amely elé — érthető okokból — mindannyian kíváncsian tekintünk. Eddig ugyanis azokról a városi intézményekről, amelyeket a főváros egyszerűen átvett magántársaságoktól, vagy amelyekben részvények után ugynevezett döntő befolyást igyekezett szerezni, nem sok jót mondhatunk, ami természetesen azt is jelenti, hogy egyáltalán nem helyeselhetjük a kommunizálásnak azt a módját, amely mostanság bizonyos irányban lábrakapott a fővárosnál. Ennek a fonák eljárásnak az elrettentő példáját a Városi villamosnál látjuk. Amikor ennek a vállalatnak a községeztéséről volt szó, ugyancsak nagy garral dolgoztak a városház újságírói. Mi azonban előreláttuk, hogy az ilyen börzianeralepon rendezett kommunizálás nem ér semmit és legföljebb csak arra lesz jó, hogy egy pár városi főtisztviselő újabb álláshoz és ami ezzel velejár, újabb mellékjövedelemhez jusson, ami azonban a köz szempontjából mindenesetre alárendelt jelentőségű dolog. Szó sincs róla, a fővárosi közönség tejjel való ellátása már régen reformra szorult. A tej rossz, komisz, drága és ami mostan a legnagyobb baj, éppen azok részére, akik leginkább rá volnának szorulva, egyáltalában nem hozzáférhető. Régen sürgettük, hogy ezen a téren a fővárosnak és a kormánynak valamit tennie kellene. És nem mult el a közéletkezési bizottságnak egyetlen ülése sem anélkül, hogy ott szóba ne került volna a tejkérdés. Sokat beszéltek róla, de az árfőlemlésnél egyéb megoldást nem találtak. Persze, ezt is azzal az okadatolással csinálták, hogy majd ezentúl több tej lesz. Csakhogy elegendő tej még most sincs. Amit tehát eddig tapasztaltunk a városi gazdálkodás körül, az egyáltalában nem jogosít föl bennünket annak a föltevésére, hogy ez az új vállalkozás megfelel majd a várakozásoknak és végre, ha nem is tudja teljesen megoldani a tejmizériát, de legalább érezhetően enyhíteni fogja a bajokat. Azzal, hogy a főváros az új vállalatban megvásárolta a részvények többségét, nemcsak jogot szerzett, de kötelezettséget is vállalt a főváros fogyasztóközönségével szemben. Igaz, hogy attól a városi vezetéstől, amely a háború második esztendejében még nem tudott rendet teremteni a kávéházakban és nem merte eltiltani a délutáni uzsonnakávé, ami tekintélyes mennyiségű tejfogyasztással jár és attól a vezérigazgatótól, akit árdrágiásért csak nemrég ítéltek el, nem sok jót várhatunk. Amde el akarunk most mindezekről tekinteni és kíváncsian várjuk, hogy miképen teljesíti majd a főváros újabb vállalt kötelezettségét.